

Det tredje centrale spørgsmål er: Er tallet på 100.000 dræbte rigtigt, eller er det steget til 110.000 eller 115.000 efter Falluja?

Det fjerde drejer sig om den humanitære situation: Er det rigtigt, at dobbelt så mange børn som under Saddam Hussein i dag lider alvorligt?

Det synes jeg alt sammen er fremadrettede spørgsmål, der siger noget om, hvordan indsatsen fremover skal tilrettelægges.

Jeg kan se på statsministeren ansigt, at han deler den opfattelse.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Men det var da synd, at hr. Villy Søvndal så glemte det femte punkt. Vi lades så tilbage i spændt forventning om, hvad det femte punkt så var, for hr. Villy Søvndal nævnte kun de fire, og dem har vi alle sammen været igennem tidligere i spørgetiden, så jeg tror ikke, at der kan tilføjes så forfærdelig meget nyt.

Jeg ville bare gentage det, jeg allerede har svaret hr. Jan Trøjborg, at selvfølgelig vil regeringen gøre sit til at fremskaffe de oplysninger, der skal til, for at alle parter føler, at de har et tilfredsstillende beslutningsgrundlag, når der igen skal tages stilling til eventuel forlængelse af danske soldaters tilstedeværelse i Irak.

Villy Søvndal (SF):

Men jeg vidste jo, at jeg havde en gang mere, så statsministeren skal ikke blive snydt for det femte bidrag.

Jeg synes, at det overordnede spørgsmål er: Er den nuværende indsats med til at fremme en bedre og en mere gunstig situation i Irak, eller forværrer den situationen? Det gælder i forhold til f.eks. terrorister.

Når statsministeren beskylder mig – det gjorde han under de tidligere korte bemærkninger – for sådan at holde hånden over terrorister, så må jeg sige, at der vel ingen er, der som statsministeren og Bush m.fl. har produceret terrorister i Irak. Der er næppe nogen, der har været i stand til at producere så meget terror på så kort tid som en krig, hvor begrundelserne ikke holdt, som en ulovlig krig, som en krig, hvor man slår 100.000 mennesker ihjel, der alle sammen har familie, har venner, har pårørende, har folk, de holder af.

Vil statsministeren ikke godt medgive, at set i bagklogskabens lys har statsministeren formentlig været den største bidragsyder til rigtig mange

terroraktioner med en ulovlig krig indledt på et forkert tidspunkt?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Nu hører vi det så igen fra hr. Villy Søvndal.

Når man hører hr. Villy Søvndal, kan man ikke drage anden konklusion, end at hr. Villy Søvndal ville ønske, at Saddam stadig sad i Bagdad, for så var der ikke terrorister. Det er vel sådan set det, hr. Villy Søvndal siger. Jamen det er jo det, hr. Villy Søvndal siger, nemlig at man ikke skulle have gjort noget. Det er bedre med Saddam i Bagdad, for han kunne i hvert fald holde folk nede, så der ingen terrorister var.

Men det er jo en dødens ro og stilhed, der så ville være i Irak, hvor torturkamrene stadig ville arbejde på højtryk med at undertrykke Saddams politiske modstandere.

Det, det nu drejer sig om, er at skabe et frit, moderne, demokratisk Irak, og det er der selvfølgelig nogle terrorgrupper, der vil prøve at forhindre, religiøse fundamentalister, der ikke ønsker frihed og demokrati, men et religiøst diktatur. Det vil hr. Villy Søvndal ikke anerkende er problemet, og når man så konstaterer, at terroristerne har en base i Falluja, så vil hr. Villy Søvndal ingenting gøre for at rydde op i den rede.

Hele tiden konstaterer vi, at hr. Villy Søvndal siger en ting, men at han ikke er villig til at gøre noget som helst for at opfylde de mål og forventninger, han har.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Så er det hr. Mogens Lykketoft som næste medspørger.

Mogens Lykketoft (S):

Jeg synes næsten, at det er for simpel en teknik, den der med, at hvis man gentager en usandhed tilstrækkelig mange gange, så håber man på, at det bliver en etableret sandhed et eller andet sted.

Alle vi socialdemokrater, der har haft ordet i denne debat, har prøvet at stille nogle spørgsmål om fremtiden. Men man kan jo kun handle rigtigt i fremtiden, hvis man lærer af fortidens fejltagelser. Derfor har det været nødvendigt med enkelte referencer til fortiden.

Men det, som jeg har haft ud af debatten indtil nu, er, at statsministeren gentager sig selv vilkårligt mange gange, og at han er fuldstændig resistent over for argumenter. Det er sådan set ligegyldigt, om de kommer fra Socialdemokraterne eller fra FN's generalsekretær.